

Ali Məqamlı Rəhbərin İİR Ordusunun Hava Qüvvələrinin zabitləri ilə görüşü zamanı etdiyi çıxış - 8 /Feb/ 2019

Mərhəmətli və Bağışlayan Allahın adı ilə. (1)

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا أَبِي القَاسِمِ الْمُصْطَفٰي مُحَمَّدٌ وَعَلٰى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ

Mənim əzizlərim, İİR Ordusunun Hava və Havadan Müdafiə Qüvvələrinin möhtərəm rəsmiləri, əziz gənclər, çox xoş gəlmisiniz! Sizinlə hər il keçirdiyimiz görüşlər, bu gənc, optimist, yüksək əhval-ruhiyyəli və ümidi verici simaları görmək mənim üçün sözün həqiqi mənasında sevindiricidir. Harada olmağınızdan asılı olmayaraq sizin varlığınız, iştirakınız Allahın böyük nemətidir və insana ümid bəxş edir. Hava Qüvvələrinin möhtərəm komandanına da çıxışına görə təşəkkürümü bildirirəm; məmənunedici bir çıxış idi, o qısa məruzədə qeyd olunan işlər çox önəmlidir, onları diqqət mərkəzində saxlamaq, ciddi surətdə məşğul olmaq lazımdır. Hər hansı bir işə başlamaq bir məsələdir, onu ardıcıl surətdə davam etdirmək isə digər bir məsələdir və çox önəmlidir. Həmçinin hərbi orkestrdə çıxış edən əziz dostlarımıza da təşəkkürümü bildirirəm. Oxuduqları şeir, də ifa etdikləri marş da çox gözəl idi. Uğurlar olsun sizə!

Əzizlərim! Allahın bu xalqa nəsib etdiyi nemətlərdən biri də bu idi ki, ölkənin ordusu xalqla bir oldu; bu, çox böyük bir ilahi nemətdir. Əgər inqilabda ordu xalqla həmrəy olmasayı, vəziyyət başqa cür olardı, böyük çətinliklər meydana gələrdi. O zaman ordunun başında duranların rəy və qərarı ordunun şəxsi heyətinin rəy və qərarı ilə üst-üstə düşməmişdi. İngilabda ordu qüvvələrinindən hər biri özünəməxsus rol oynayıb, mənsə məhz Hava Qüvvələrinin rolunu bir neçə cümlə ilə açıqlamaq istərdim:

Hava Qüvvələri İslam İinqilabında çox qabarlıq rola malik oldu. Hava Qüvvələrinin atlığı ilk önəmli addım elə 19 bəhmən günü baş vermiş olaylardır. 19 bəhmən elə inqilabın özü kimi idi. Eynilə inqilabın özü kimi, 19 bəhmən də gözlənilməz və heyrətamız idi. O gənclər küçələrdən keçidləri zaman mən orda idim. Bəziləri zabit, bəziləri çavuş; çoxu da “Homafer” dəstəsinin üzvləri idi. Mən yuxarıdan – işlədiyim binadan hadisələri müşahidə edib, özümü İmam Xomeyninin (r.ə) gəldiyi məkana (2) çatdırıldım, sonra bunlar göldilər və digər hadisələr baş verdi. Sözün həqiqi mənasında heyrətamız idi. Həm düşmənin ümidi qırıb ruhiyyəsini kəskin şəkildə zəiflətdi, həm də inqilabçılar böyük sevinc bəxş etdi, ruhiyyələrini çox gücləndirdi. Həqiqətən də, heyrətamız idi. Hava Qüvvələrindən o hərbi birləşmələrin – ümmümulikdə, məsələn, bir neçə rota olardı – gəlib mədrəsədə durması, surud oxuyaraq İmamı salamlaması əslində bu inqilab üçün, inqilab naminə mübarizə aparan insanlar və dahi lider İmam Xomeyni (r.ə) üçün, Quran təbiri ilə desək, “بَسْحَلْلَابِ رَزْقٍ” – gözlənilməyən ruzi idi:

وَمَنْ يَدْعُقُ إِلَّا هُوَ يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا * وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

“Kim Allahdan qorxsa, Allah ona (hər çətinlikdən) bir çıxış yolu əta edər. Və ona gözləmədiyi yerdən ruzi verər”. (“Talaq” surəsi 2-3-cü ayələr)

Bu, həqiqətən də, gözlənilməyən ruzi idi. Bu, bir mərhələ idi.

Sonrakı mərhələ isə 21 bəhmən gecəsi baş verənlər idi; hərçənd bu barədə az danışılır; 21 bəhmən gecəsi o məsələnin qisasını almaq üçün Hava Qüvvələrinə tanklarla hücum edildi. Əlbəttə ki, xalq Hava Qüvvələrinin köməyinə getdi, onlar özləri də möhkəm durdular, anbardakı silahları camaata paylayıb insanları silahlandırdılar və qələbə qazandılar. Tüfənglər, fiziki bədənlər və fədakarlıq Hava Qüvvələrindəki uşaqlardan intiqam almağa gəlmiş qəzəbli hökumətin tanklarına qalib gəldi. Bu da bir mərhələ. O gecə də mənim tam olaraq yadımdadır. Ölkənin gəncləri küçə və prospektlərlə, o cümlədən bizim olduğumuz İran prospekti ilə gedərək: “Ay camaat, Hava

Qüvvələrini qətli-am edirlər, tökülin gəlin!” – deyə qışqırı və insanlara digər bu kimi çağırışlar edirdilər. Gənclər Hava Qüvvələrinin köməyinə gedirdilər. Bu da bir mərhələ oldu.

Digər bir mərhələ isə Həmədan hərbi bazasında – Şəhid Nuje adına bazada hazırlanmış məkrli qiyam planının ifşası idi. Orada da o planı ifşa edən Hava Qüvvələrinin zabitlərindən biri olmuşdu. Hava Qüvvələrinin pilotlarından olan gənc bir zabit – sonralar mən onun müharibədə əlil olduğunu da gördüm – sübhə yaxın, demək olar, gecənin ikinci yarısında mənim evimə gəlib dedi ki, məsələ belədir, qiyam etmək fikirləri var. Mən inana bilmədim; o gənc gecə yarısı özünü oda-közə vurub çalışmışdı ki, xəbəri İmama çatdırınsın; ətraflı danışsam, uzun əhvalatdır; əli heç yerə çatmamışdı və ona mənim yanına getməyi məsləhət görmüşdülər. Gəlib məsələni mənə danışdı. Yorğun, əzgin, qorxmuş bir halda yanına gəlmişdi, mən də təhlükəsizlik orqanlarına xəbərdarlıq etdim, dedim ki, belə bir məlumat var, gedib elə həmin gün vəziyyəti yerində araşdırıldılar. Yəni həmin günün sabahı Tehranda çevriliş planlaşdırılırdı, gənc bir zabit o planı büsbütün alt-üst etdi. Bunlar bizim tariximizdir. Təəssüflər olsun ki, çoxları inqilabın tarixi, baş vermiş hadisələr, ayrı-ayrı şəxsiyyətlərin bu inqilabın həyatında oynadığı heyrətamız rol barədə bilmirlər, deyilməyib, o insanları tanımlırlar. Mən bu hadisəni də Hava Qüvvələrinin inqilabına etdiyi xidmətlər sırasına yazıram; o gənc zabitin atlığı o böyük addımı, gördüyü o möhtəşəm işi də Hava Qüvvələrinin qürur yeri hesab edirəm.

Digər bir məsələ isə özünütəminetmə cihadıdır. Özünütəminetmə cihadı Hava Qüvvələrinin təşəbbüsü idi. O vaxt mən Müdafiə Nazirliyində çalışırdım, İngilabi Şuranın hərbi məsələlər üzrə rəsmisi idim. Bu təklifi heç biz verməmişdik, öz təklifləri idi. Dedilər ki, biz “Özünütəminetmə cihadı” adı ilə bir təşkilat yarada bilərik; adını da özləri qoymuşdular; biz sadəcə olaraq təklifi qəbul etdik, qərar verib qurumu təsis etdik, dəstək olduq, yoxsa ki işi Hava Qüvvələrinin gəncləri özləri görmüşdülər. Aralarında zabitlər də var idi, “Homafər” dəstələrinin üzvü olanlar da var idi; bir olub işə başladılar və orduda özünütəminetmə cihadına start verildi. Özünütəminetmə cihadının son bir neçə onillikdə ölkədə necə böyük bir iş həyata keçirdiyini ən azından siz – mütəxəssis olanlarınız bilirsınız. Bu da Hava Qüvvələrinin xidmətlərindəndir.

Digər bir məqam: Məcburi Savaşda düşmənə ilk əzici reaksiyonu da Hava Qüvvələri verdi. Müharibənin ikinci günü – yəni ilk gün onlar özləri hücum etdilər, onun ertəsi, yaxud da 3-cü günü idi – bir neçə heyrətamız əməliyyat ucuşu ilə İraqa, Bağdada hücumlar etdilər, hamı mat-məəttəl qaldı. Düşmən bunu gözləmirdi. Bizim də imkanlarımız həddən artıq məhdud idi, çox zəif idi. Bir yandan silah və texnikamız yox idi, o biri yandan da əlimizdə olanların bir qismini işlədə bilmirdik. Varımız idi, amma komandirlər həmin texnikadan necə istifadə etmək lazım olduğunu bilmirdilər. Buna baxmayaraq, pilotlarımız gün ərzində kifayət qədər çox – təxminən 140 əməliyyat ucuşu edib İraqa getdilər, bizim aeroportlarımızın bombalanmasına cavab olaraq, onların aeroportlarını və digər obyektlərini bombaladılar. Odur ki Məcburi Savaşda da ordumuz və dövlətimiz tərəfindən ilk əzici manevri Hava Qüvvələri həyata keçirib.

Müharibənin sonrakı illərinə də nəzər salduğumuz zaman ordumuzun fəaliyyətindəki parlaq məqamlardan biri kimi, mütləq, “Vəl-fəcr 8” əməliyyatını qeyd etməliyik. Allah Şəhid Səttariyə rəhmət etsin; ixtisaslaşmış zabitlərdən idi, hələ heç Hava Qüvvələrinin komandanı da deyildi, sadəcə texniki təchizata cavabdeh olan rəsmisi idi. Şəhid Səttari “Vəl-fəcr 8” əməliyyatında elə etdi ki, döyüşçülər Ərvəndi keçib o tərəfə getdilər, Favı aldılar və həqiqətən də, dünyani silkələyən o mühüm hadisələr baş verdi. Orada Şəhid Səttari və onun döyüş yoldaşları bir neçə sutka yuxu bilmədilər. O müdafiə qurğularını burdan-ora, ordan-bura köçürür, ardıcıl zərbələr endirir, təyyarələri vurub salır və tez-tez yerlərini dəyişirdilər ki, düşmən onları hədəfə ala bilməsin. Onların gördüyü o fövqəladə işləri sözlə təsvir etmək əsla mümkün deyil. Qələm əhli, yazarlar, bəstəkarlar, natiqlər bu şəyləri tərənnüm etməlidirlər. Bunlar çox böyük işlərdir, amma xalqımızın – yəni gənclərimizin böyük əksəriyyətinin baş vermiş o hadisələrdən xəbəri yoxdur. “Vəl-fəcr 8” əməliyyatı onların sadəcə bir nümunəsi idi, Müqəddəs Müdafiənin tarixində belə heyrətamız hadisələr çoxdur.

Mühüm işlərdən biri də təyyarələrin istehsalıdır. Ölkədə ilk hərbi təyyarəni Hava Qüvvələri düzəldib. O vaxt mən də gedib baxış keçirmişdim, görmüşdüm. Əlimizdə olan təyyarədən istifadə edib üzərində işlədilər, müəyyən dəyişikliklər etdilər və ölkədə ikikabinəli döyüş təyyarələrinin istehsalına başlandı. Bu mühüm iş Hava Qüvvələri

tərəfindən həyata keçirildi. Sonradan da lap elə bu yaxınlara qədər Hava Qüvvələri özünün önəmlı fəaliyyətini davam etdirmişdir; son xidmətləri də müqəddəs ziyanətgahların müdafiəsidir. Bu sahədə də böyük işlər görüblər.

Bəli, bu sadaladıqlarım siz gənclərin keçmişinizin bir hissəsidir. Sizin çoxunuz o günləri görməmisiniz, o vaxt siz heç dünyaya gəlməmişdiniz, amma bu danışdıqlarım hamısı olub. Bu sizin keçmişinizdir, bu sizin tarixinizdir, bu sizin kimliyinizdir. Bu kimliyi əlinizdən gəldiyi qədər qoruyun; mənim sizə sözüm budur. Dediym odur ki, ən əsas məsələ kadr yetişdirməkdir, insan potensialıdır; az öncə qeyd etdiklərim və ondan da qat-qat artıqları məhz insan potensialının ortaya qoyduğu işlərdir. Bir toplumun və onu təşkil edən insanların şəxsiyyətinin, kimliyinin gücü hər şeydən əhəmiyyətlidir; güclü kadrlar yetişdirin.

Hava Qüvvələri Şəhid Babayı, Şəhid Səttarı və digər çoxsaylı şəhidlər kimi şanlı insanlar yetişdirib. Və bütün bunlar İslam İnkılabının bərəkəti sayəsində olub. Şah diktaturası dövründə də istedadlı insanlar var idi, amma onların potensialı reallaşdırılmırıldı. Misləri qızılı çevirməyi bacaran, insanları bu cür görkəmli şəxsiyyətlərə çevirən məhz İslam İnkilabı və İran xalqının əzəmətli hərəkatı oldu.

Hazırda ölkədə baş verən proseslərə gəlincə, mənim bu mövzuya yanaşmam, gəldiyim nəticə bu günə qədər etdiyim çıxışlarda tam şəkildə eks olunub, hamınız eşitmisiniz. Mənim yanaşmam optimist yanaşmadır; belə deyil ki, vəziyyətdən xəbərim yoxdur, problemləri görmürəm, ölkədə bahalıq olduğunu bilmirəm; yox, bunlar hamısı açıq-əşkar göz öündə olan şeylərdir, digər rəsmi qurumlarla müqayisədə bütün məlumatlar mənə daha tez çatır, amma ümumilikdə nəzər salanda görürəm ki, bu gün İran xalqı bir qəhrəman kimi, parlaq bir şəxsiyyət kimi xəbis və hiyləgər bir düşmən cəbhəsinin qarşısında mətanətlə durub və nə etmək istədiyini yaxşı bilir. Əsas budur; biz nəyin arxasında olduğumuzu bilirik. İdeallarımız, hədəflərimiz bizim üçün aydınlaşdır. İran xalqı bu inqilabın və bu dövlətin arxasında bütün qüdrəti ilə durub. Doğrudur, giley-güzər, narahatlıq, gözləntilər olan yerlər də var, amma bu giley-güzər, bu gözləntilər heç vaxt İran xalqının inqilab sayəsində əldə etdiyi suverenlik, nüfuz və başıucalıqdən üz əvvirməsinə səbəb olmayıb və olmayıacaq da! Burada bizim hamımızın öhdəsinə müəyyən vəzifələr düşür.

Mən ölkədəki vəziyyəti aşağıdakı kimi təsvir edərdim: dağ aşırımı ilə yuxarı qalxan bir alpinisti gözünüñ öünüñ gətirin; çətin, sürüşkən, dolanbac, təhlükəli aşırıının böyük hissəsini artıq geridə qoyaraq yuxarı qalxıb; yolunda təhlükələr çox olub, amma onlara müqavimət göstərərək irəli gedib, çünki zirvəyə çatmalıdır. Zirvəyə çatana qədər hələ təhlükələr olacaq; zirvəyə çatandan sonra isə artıq ona heç bir təhlükə təsir göstərə bilməz. Hami əzm göstərməlidir; bu təkcə Silahlı Qüvvələrə, Hava Qüvvələrinə, konkret olaraq hansısa sferaya, cəmiyyətin, gənclərin müəyyən bir qisminə aid deyil. Hami! Harada olmayıñdan asılı olmayıaraq, hər kəs əzmkarlıq nümayiş etdirməli, işləməli, çalışmalı, öhdəsinə düşən vəzifələri özü üçün müəyyənləşdirməli, ümumi vəzifələr cədvəlinin boş xanalarını doldurmalıdır. O xanaları belə doldurmaq lazımdır: sən öz üzərinə düşən vəzifəni yerinə yetirib bir xanamı doldurursan, o biri növbəti xananı doldurur, bir başqası öz xanasını doldurur. Bu vəzifələr cədvəli tam doldurulduqdan sonra iş görülmüş olur, reallaşır, məqsədə nail olunur. Bu hamının vəzifəsidir.

Düşmənin işi ürəklərə qorxu salmaq, qorxutmaq, ümidsizləşdirməkdir. Düşmənin işi, Şeytanın işi budur. Təkcə bu günə aid deyil, həmişə belə olub; tarix boyu; və elə İsləm dininin də tarixində.

إِذْ مَا ذِلَّكُمُ الشَّيْطَانُ يُخُوْفُ فُؤَلِّيَاءَهُ

“Yalnız Şeytan öz dostlarını qorxudar”. (“Ali-İmran” surəsi, 175-ci ayə)

– Quran ayəsidir. Məhz Şeytan öz ardıcıllarını və dostlarını həmişə qorxudur. Allah-taala isə buyurur:

فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

“Amma siz onlardan qorxmayın! Əgər möminsizsə, Məndən qorxun!” (“Ali-İmran” surəsi, 175-ci ayə)

– möminsinizsə, Şeytanın ardıcıllarından, Şeytanın dostlarından, şeytani güclərdən qorxmayın. Məndən qorxun, “sirati-müstəqim”dən çıxmadaqdan qorxun. “Sirati-müstəqim”dən çıxan adamın ürəyində qorxu olar. Çünkü birbaşa, doğru, yaxşı və düzgün yoldan sapanda insan azib çöl-biyabana düşür; bundan qorxun, düşməndənsə əsla qorxmayın; düşməndən qorxmayın. Başqa bir yerdə buyurur:

فَلَا تَخْشُوْهُمْ وَأَخْشُوْنَ

“Onlardan qorxmayın, Məndən qorxun!” (“Maidə” surəsi, 3-cü ayədən)

Və ya:

قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَأَخْشُوْهُمْ فَزَادُوهُمْ ... وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

“O kəslər ki, xalq onlara: "Camaat (Əbu Süfyan və tərəfdarları) sizə qarşı (qüvvə) toplamışdır, onlardan qorxun!" – dedikdə, (bu söz) onların imanını daha da artırıdı və onlar: "Allah bizə bəs edər. O nə gözəl vəkildir!" – deyə cavab verdilər”. (“Ali-İmran” surəsi, 173-cü ayə)

Baxın, Quran ayələri bizim üçün dərsdir, həyat dərsidir, inkişaf dərsidir. Uhud döyüşündə müsəlmanlar şəhid verdikdən, Seyyidüş-şühəda Həmzə kimi bir şəxsiyyət və digər insanlar şəhid olduqdan, xeyli sayıda adam yaralandıqdan, döyüş başa çatıb gün bitdiqdən sonra müsəlmanlar Mədinəyə qayıdlırlar; Uhud məntəqəsi elə Mədinənin yaxınlığında idi. Döyüşün son mərhələsində müsəlmanlar düşmənə zərbə vurub onu şəhərdən uzaqlaşdırmağa müvəffəq olmuşdular, bu zaman düşmənin ağlına belə bir plan gəlmışdı ki, müsəlmanlar Mədinəyə dönüb qılınclarını yerə qoymuşkən geri dönüb qəfil həcum etsin və onların işini bitirsin. Müsəlmanları qorxudub döyüşdən soyutmaq üçün bir yol tapıb xəbər də salmışdilar ki, indi düşmən tökülüb gələcək. İndi müsəlmanların da bir qrupu yaralı, bir qrupu yorğun idi axı;

قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ

– düşmən agentləri gəlib camaat arasında söz yaymışdalar ki, “qoşun gəlib, Mədinənin girişində sizə hücum etmək üçün gözləyir”; – “qorxun, ataniza od vuracaqlar, axırınız çatıb”. Bu zaman Peyğəmbər (s) buyurur ki, yalnız bu gün Uhud döyüşündə yaralanmış insanlar qılınc götürüb çölə çıxmaloğurlar, başqalarının gəlməyə haqqı yoxdur. İşə baxın: siz yaralısınız, döyüsdə xəsarət almışınız və buna baxmayaraq, məhz siz qılınc götürüb çölə çıxmalısınız. Döyüşçülərdən bir qismi mömin olduqlarına, Peyğəmbərə (s) iman gətirdiklərinə görə onun sözünü qəbul edərək əllərinə qılınc götürüb Mədinənin kənarında – misal üçün, yarım, 1 kilometrliyində – toplaşmış qoşunla döyüşür, atalarına od vurur;

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسِسْهُمْ سُوءٌ

“Sonra da Allahın neməti və lütfü sayəsində özlərinə heç bir əziyyət toxunmadan geri döndülər və Allahın razılığını qazanmış oldular”. (“Ali-İmran” surəsi, 174-cü ayə)

Əvvəl deyirlər:

قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

Allah bizə bəs edər. O nə gözəl vəkildir!

Ardınca da gedib:

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ

– həm düşmənə qalib gəlirlər, həm də qənimət gətirirlər; başıuca geri qayıdırular. İslamin məntiqi budur.

Sizi qorxmağa, məyus olmağa, ümidsizliyə qapılmağa vadar edən Şeytandır. Bu gün bu şeytanlar sizi qorxutmaq üçün radio, televiziya, internet, sosial şəbəkələr və sair bu kimi vasitələrlə daim fəaliyyətdədirler. Xeyr, qorxmayın!

فَلَا تَخَافُوهُمْ

Onlardan qorxmayın! Allahın yolundan çıxmada qorxun, çünkü əgər doğru yoldan çıxsaq, müqəddəratımız Amerikanın qanadına sığınmış ölkələrin müqəddərəti kimi olacaq. Ərbəstanın, şah rejiminin müqəddərəti kimi olacaq. O cür ölkələrdə bütün imkanlar düşmənin ixtiyarında, xalq isə düşmənin qarşısında zəlil və köməksiz olur.

Mən hiss edirəm ki, 19 bəhmən bizə nəfsimizə hakim olmaqdə üzərimizə düşən məsuliyyəti dərk etdirir, eyni zamanda bir güc, qüdrət hissi qazandırır. O hadisələrin baş verdiyi il də 19 bəhmən günü eynən bu cür idi; o vaxt 19 bəhmən günü Hava Qüvvələrindən gəlib İmam Xomeyniyə (r.ə) qoşulan gənclər öz içindəki qorxuya qalib gəlmişdilər, ümidlərini Allaha bağlamışdilar, Şeytandan qorxmamışdilar; axı risk idi; o vaxt təhlükəli idi; hakimiyyətdə hələ şah diktatürü idi. Gizli də etməmişdilər; mənim yadımdadır, hamısı gözümüz qabağındadır; çoxu vəsiqələrini çıxarıb əllərində tutmuşdular; demək istəyirdilər ki, biz buyuq, bizi tanımaq istəyirsinizsə, tanıyın. Qorxuya qalib gəlmişdilər, Allaha ümidlərini itirməmişdilər. Bu gün də İran xalqının və onun möhtəşəm hərəkatının çarəsi yalnız budur; o cümlədən siz əzizlərimin! 22 bəhmən günü yürüşü də eynən belə olacaq. Bir qədər sonra mən o yürüşlə bağlı bir neçə məqama toxunacağam. 22 bəhmən günü sözün həqiqi mənasında düşmənin belini qıran bir addımdır, milli hərəkatın təzahürüdür. 40 ildir, hər dəfə 22 bəhmən günü gələndə bu xalq küçələrə çıxır; təkcə Tehranda yox, ölkənin bütün şəhərlərində. 10 min, 20 min nəfər yox, sayı-hesabı bilinməyən kütlə, insan seli! Bəzən milyonlarla adam! Mən inanıram ki, bu il bu hərəkat əvvəlki illərdən də möhtəşəm olacaq.

Amerika rejimi sözün həqiqi mənasında şər və aqressiya təcəssümüdüür, böhranlar, müharibələr törədir. Təkcə indi də deyil, uzun illərdir; onların şər əməllərindən bir hissəsinin özümüz şahidi olmuşuq, bir hissəsi barədə də ordan-burdan oxumuşuq. Amerika rejiminin ömrü elə əvvəldən – indi mən lap əvvəlli, İngiltərənin asılılığından qurtardıqları ilk vaxtları nəzərdə tutmuram, bir müddət sonra – öz mənafeyini təmin etmək, qorumaq, mənfəət əldə etmək məqsədilə dönyanın müxtəlif regionlarına əl uzatmaqla keçib. Xalqları tapdalayıb əziblər! Amerika kökündən şər təcəssümüdüür. Təsəvvür edin, belə bir rejim İslam Respublikasına və İran xalqına böhtan atır. Gileyənlərlər ki, nəyə görə İran xalqı: “Amerikaya ölüm!” – deyir? Əvvəla, mən Amerikanın başında duran cənablar üçün bu barədə bir açıqlama vermək istəyirəm; İran xalqı “Amerikaya ölüm!” deyərkən Trampa, Con Boltona və Pompeoya ölüm arzulayır. Bunlara ölüm arzulamaq Amerikanın başında duranların məhvini arzulamaq deməkdir. Bizim Amerika xalqı ilə heç bir işimiz yoxdur. “Amerikaya ölüm!” deyəndə biz siz bir neçə nəfəri və sizinlə birlikdə ölkəni idarə edən o bir qrup adımı nəzərdə tuturuq. “Amerikaya ölüm!” şüarının mənası budur; indi hazırda bunlardır, digər dövrlərdə də başqaları olub və olacaq; söhbət Amerika xalqından getmir. İkincisi, nə qədər ki Amerika dövləti və Amerika rejimi öz şərliyinə, başqalarının işinə müdaxilə etməyinə, xəbis və rəzil əməllərinə davam edəcək, “Amerikaya ölüm!” şüarı İran xalqının təfəkküründən silinməyəcək.

Bəli, bu günlərdə ölkədə avropalılar, onların irəli sürdüyü təkliflər aktual bir mövzuya çevrilib. Mənim tövsiyəm budur ki, heç avropalılara da inanmayın. 2-3 il bundan qabaq nüvə danışqları mövzusu gündəmə gələndə mən amerikalılarla da bağlı daim həm rəsmilərlə keçirdiyim qapalı iclaslarda, həm də ictimaiyyət qarşısında etdiyim çıxışlarda dönə-dönə deyirdim ki, onlara inanıram. Bunlara inanmayın, bunlara etimad göstərməyin. Sözlərinə, vədlərinə, imzalarına, təbəssümlərinə etimad etməyin; bunlar etimada layiq deyillər. İndi iş o yerə gəlib çatıb ki, o vaxt danışqlarda iştirak etmiş rəsmilər özləri hazırlı: “Amerikaya inanmaq olmaz”, – deyirlər. Bu inamsızlığı əvvəldən müəyyən edib, buna uyğun hərəkət etmək lazımdır. İndi də mən bunu avropalılar barədə deyirəm ki, onlar etimada layiq deyillər! Mən demirəm ki, gündəlik qarşıya çıxan məsələlərdə və sairdə onlarla əlaqələr qurmayıñ; yox, axı biz də bir dövlətik, bir hökumətik, əlhəmdulillah, qüdrətimiz, bacarığımız var. Söhbət bundan getmir, söhbət ondan gedir ki, bunlara həmişə bədbin yanaşmaq lazımdır. Bunların heç nəyə bağlılığı yoxdur. Baxın! Parisin küçələrində öz xalqının nümayəndələrini kor edirlər – Fransa dövləti Parisin küçələri ilə gedən etirazçıların üzərinə

silahlı qüvvələri göndərir, çoxlu sayıda insan kor olur; yəni öz xalqları ilə bu cür davranışları – sonra da bizdən insan haqları tələb edirlər! Axı siz kimsiniz?! Sizin insan haqları ilə nə əlaqəniz var ki, başqa bir ölkəyə, başqa bir xalqa da bu barədə iddialar irəli sürəsiniz?! Siz ümumiyyətlə insan haqlarının nə olduğunu bilirsiniz? Nə bu gün bilmirlər, nə dünən bilməyiblər, nə də tarixləri boyunca bu şeydən xəbərləri olmayıb! Bunlar belədir. Həyasızcasına qalxıb iddia irəli sürür, tələb edirlər, özü də çox təkəbbürlü və xudbin bir tonla tələb edirlər. Bunlara inanmaq, hörmət qoymaq olmaz; bunlar bu cürdür. Müxtəlif olaylarda biz bunun dəfələrlə şahidi olmuşuq; Fransa bir cür, İngiltərə bir cür, o biri bir başqa cür; hərəsi bir formada. Onların davranışları bu cürdür. Əlbəttə, bir neçə ölkə istisna olunmaqla, bizim bütün dünya ilə əlaqələrimiz var və bundan sonra da olacaq, amma bilməliyik ki, qarşımızdakı kimdir, kiminlə danışıqlar aparırıq, kiminlə müqavilə imzalayırıq, nə barədə anlaşma əldə edirik. Qeyd edilməli olan məsələlərdən biri də budur.

Yürüşə gəlincə; 22 bəhmən günü baş tutan yürüş İslam İinqilabının yaratdığı möcüzələrdən biridir; həqiqətən də, möcüzəvi və heyvətamız bir fenomendir; elə eynən inqilabın özü kimi. Dünyada baş vermiş inqilabların ildönümünən hansı şəkildə qeyd olunduğunu ən azından televiziya vasitəsilə görmüşük; inqilab etmiş və hər il onun ildönümünü keçirən ölkələrdə. Bir neçə nəfər çıxıb tribunada dururdu, silahlı qüvvələrin paradı təşkil olunurdu, hərbçilər dəstə-dəstə gəlib o tribunanın önündən keçirdi, vəssalam. Bayram elə bundan ibarət olurdu. Qışın soyuğunda insanların saatlarla küçələrdə qalmağı – İran xalqının bəxtindən, inqilabı da qış ayında olub; hava soyuq olur, qar yağır – soyuğa, yağışa, qara baxmadan böyük xalq kütləsinin yürüş etməyi, çıxışlara qulaq asmağı, özü də bu işin ardıcıl olaraq 40 il davam etməyi (bir-iki ilin səhbəti deyil ki; bu il 40 il olur) – bunun özü böyük İslam İinqilabının yaratdığı heyvətamız möcüzələrdən biridir. Xalqımız bunu var gücü ilə davam etdirməlidir; bu, düşmənin belini qıran bir təzahürdür, bunun özü düşməni qorxuya salır. Bu yürüslər milli əzmi, İran xalqının əzmini nümayiş etdirir. İran xalqının öz ölkəsində baş verən ictimai-siyasi proseslərdə ümumi iştirakını nümayiş etdirir. Xalqın ictimai-siyasi meydانlarda varlığı və iştirakı düşmən üçün əzici bir amildir. 22 bəhmən yürüsləri bu iştirakın nə qədər önemli, diqqətəlayiq bir səviyyədə olduğunu göstərir. Milli birliyi, xalqın birləşməsi və həmrəyliyini nümayiş etdirir. Siyasi görüşlərdə ixtilaf ola bilər, amma səhbət inqilabdan, 22 bəhməndən, İslam Respublikası quruluşundan getdiyi zaman bu ixtilaflar əhəmiyyətini itirir, hamı birləşib çiycin-çiyinə durur.

Bu yerdə mən bir tapşırıq da vermək istəyirəm; bəzən görürsən ki, 22 bəhmən günü, misal üçün, rəsmi şəxslərdən sizin xoşunuza gəlməyən bir adam yürüşə qatılıbsa, onun əleyhinə çıxış etməyə, şüarlar səsləndirməyə başlayırsınız. Bu, düzgün deyil; aranızda fikir ayrılığı var, hansısa rəsmi şəxsi, rəhbər vəzifədə çalışan insanı hansısa səbəbdən qəbul etmirsiniz, lap yaxşı, heç bir eybi yoxdur, amma haqq-hesab çəkməyin yeri 22 bəhmən yürüşü deyil. Mən bunu hamiya tövsiyə edirəm. Diqqətli olun, öz şüarlarını səsləndirin, öz işinizi görün, prinsiplərinizi – əgər məntiqli prinsiplərdirsə – qoruyun, amma yürüşü konfliktlərin, qarşıdurmaların üzə çıxdığı bir meydana çevirməyin. Qoyun milli əzmi, milli iştirakı, milli birliyi nümayiş etdirən bu möhtəşəm hərəkat öz əzəmətində, böyüklüyündə qalsın.

Mənim əzizlərim! İran xalqının sabahı bu gündən qat-qat yaxşı olacaq; İslam Respublikasının Silahlı Qüvvələrinin də gələcəyi bu gündən qat-qat gözəl olacaq. Gedənlərin yerini doldurməli və onlardan daha yaxşı, bir pillə yuxarı fəaliyyət göstərməli olan siz əziz gənclərin də sabahı bu gündən qat-qat gözəl olacaq. Hamınız Allaha təvəkkül edin, çalışın, harada olmağınızdan asılı olmayaraq, öhdənizə düşən vəzifə və məsuliyyəti hiss edib onu yerinə yetirin. O zaman Allah-taala da sizə lütf nəzəri ilə baxıb, inşallah, yolunuza açacaq.

Allahın salamı, rəhməti və bərəkəti nəsibiniz olsun.

(1) Görüşün əvvəlində İİR Ordusunun Hava Qüvvələrinin komandanı, briqada generalı Əziz Nəsirzadə məruzə etmişdir.

(2) Ali Məqamlı Rəhbər “Ələvi” mədrəsəsini nəzərdə tutur.